

Hill people 94

AKGE - 2117

Motto:

"Přednostla našeho oddělení slavil jmeniny
a pozval nás do jedné vinárny, pak se
šlo do druhé, do třetí, do čtvrté, do
páté, do šesté, do sedmé, do osmé, do
deváté...."

"Nepřejele si, abych vám pomohl počítat?"
otázal se Švejk. "Já se s tím vyrovnám, já
byl jednou za noc s osmadvacíti místno-
stech. Ale všechna čest, nikde jsem víc
neměl než nanejvýš tři piva."

J. Hašek

České snímky jsou pořizeny
fotografickým aparátem OLYMPUS.

ČLENOVÉ VÝPRAVY:

Peta, Tomáš, Pavel

Uvod :

Snaha znemu se sejit synchobila
s myšlenku usporiadal jarni vander
o velikanovnich svatech. Damlava
s mekteryjmi členy našeho spolku
nebyla nejednodušsi (U Davida
normální smetelnik nikdy není,
kde pracuje nebo kdy je neraměstnanej.
Ka naši příprave vander systředal
tri raměstnání a dvě neraměstnání)
z toho důvodu mě nepřekvapilo,
že při odjezdu chyběl.

První den : (Pátek) [Humpolec - Humpolec 6km]

Brak u Tamoise v 16⁰⁰.

Přijíždím domů z Prahy ve 13⁵⁰.

Ve 14⁰⁰ někdo znouí. Je to Tamois. Ztratil
(nebo někom zadržal) odjezdy vlaků,
autobusů a přestupů a rozpis jidel.
Izden před tím jsme to spolu mypi-
sovali celou hodinu. momentálně
po mě chce, abych to znova vyprac-
sám. Propadám panice, že to
nestihnu, paněvác nejsem zhalen.

Okred na to se mi jeste světu, že
ani nenakouvil zářky. Chci mu
utěhnout hlavu nebo přespat
klamit loket. Ale měl stěti, že
jsem si vyponěl na mokřině,
který neustále lundil, že jme
nihilisti. Proto zachandruám led-
ný křid, padparanový několikrát
vybranými nadávkami.

Tamás má dovolenou, Peto se
dostalil rovnou z práce. Já
přicházím poslední. Když dostoupám
k jejich druhým vidím, že se již
obávají. Tamásova maminka udělí
poslední napomínání. Z jejich slova
jsem pochopil, že svého syna
nabádá k sporičadnému řivolu
bez alkoholu. Tamás se jen durně
smívá a je na něm vidět, že
slova nepadla na úrodnou
pádu (hřemí knachu na rost). Uvě-
domuji si, že musím zakouřit a
navést Tamáse na správnou
cestu. Z toho důvodu Tamásův

momente slyšuji, že na něj doim
páral. ^{VŽDY JE TO PŘELE JEN NÁŠE KURČE} Pa se hvárů nšelijáh (mořná
mě nš probaukla)

na aut. nšdruarů polkoiváme nš-
klere čeny spolku z čerého rybníka.
Na včtením jeniboně konverrujeme
se Imudlou, pa klereim Tomois
vkaruje, že nemoi hoky na neděli.
Artau do Humpolce se dambauvame,
že razdem do bufetu z divochu
kladu. V bufetu dāvame Bernarda^{10%}
a cheme vlozene (neni! ravinač je
jin jiden, tak nām bobia nabitla
specialitu - morsa. Vy nškala
přililibranka (nejšpš z kandoiu)
špinavan, rozproševan a z mī
na kocič nš soubala nšvřile
hvary. Tomois se ke mē nšblovil
a narnal, že lo sbratnē smedi.
Uklidniji lo him, že lo rapošča
mij mashač, ale nebyl lo mashač.
Neda se lo poprál, ale oči se lo
raprál jednadvachou lineovmí rovní.
Syrvé kousky ryb + stará cibule + olej + kosti +
+ smrad = MATES

Libuše hledí
do budoucnosti

Jirásek hledí
do minulosti

Tomáš hledí
na malesa

Nikdo by nesníd - proto s Petrou
kupujeme 30 kg gola. byrokracie.
Cestou se plánující stěhování na cestu,
ale nejspíš učiloba, že jsem posíl
malesa a smolené snídani. Skaneine
se dostáváme na město. Trochu
bloudíme kolem hřbitova. nás-
ledně ale vedeni inspektorem
(ne snídani), Postupujeme k první-
mu cíli - hrad Orlik. mějme hvězdě

Ke kolāčkan je kūhilan.

s nējākan jākousi kaudan. Ke

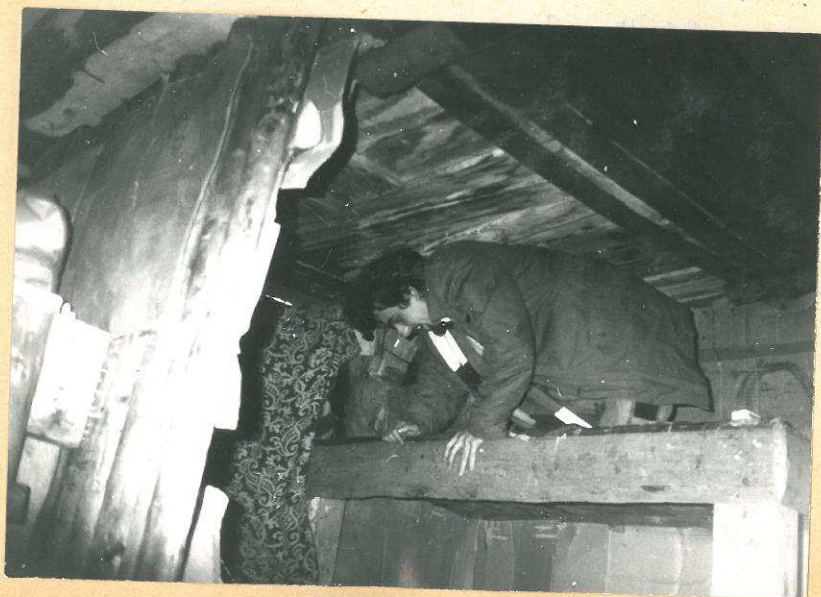
Šraol Orlik.
Ke špaluē
šrouy.

hradu se dobováme se spalné
 strany. Slovpáme po pútre' slušni
 a pútrujeme si, se se na nás
 projemje jámi énova. A hradu
 křistujeme nepřimnou nēc, je u
 nás ohraničen plošm s oslučtem.
 že saufalskei sundaváme katočg.
 Tamášoni se křutókel dolu [ari $\frac{1}{2}$ h.
 h - výška kopce (ne nadmořská!)]
 Dáel si pro něj rolníka já s Petou
 jsme nymóly' až na duo. My sme-
 jící se přetýsíme plod, Tamáš
 podlejší plod (je videl jakej má
 níšej charakter). Hrad se opravuje
 nející dělníci tam pokrývají. Proto
 mychlené opavštime areál hradu a

Obyvatelé
 nočnímy
 uměnovy
 NIRVANU.

hledáme místo k přenocování.
Dále se nás odehrálo velmi rychle
proto se rozhodl - nacházíme
místo, chystáme se vyhodit, roztá-
píme, přemýšlíme, jsme rozhodnutí,
vrátíme se, upocínáme před hradem
u hřiště. Kuniti zjistujeme, že ma-
jitelé hradu jsou asi bysalsiči -
nejdelší postel měla 150 cm. Ubyto-
vání proběhlo rychle. Rychle jsme
trávíme čtením novin (Blesk, Ji. listy)
při svíče. Tomášovi se při pádu
lávky zranělo nehtem nohou najičko
s přetržením. Peta a já jsme
okradli a Tom se jít zjistiť co je

Postel
byla
malá
i
Petovi.

umitě. Byli tam puzle. Ty dva
se nevěděli co to je, ale prozradil
jsem jim, že se tomu tak říká, asi
je to z německy. Asi učili.

Glozili jsme je a byli tam dva
malí dědci z nichž jeden si čítal
ruky a druhý si umýval nohy.
Gladli jsme se na to, že jsou
prosta.

Ventru stále přelí už 4 hodiny. Než
jsem šel spát, zjistili jsme, že
Tomáš si nechal zabalit oblečení,
má jen masku, suet, brko,
jennyho prádlo a konarby. Nejlepší
spolehnout na bratru spádek.
Ale máme v 23³⁰ Peta usína i kuesl.

Tondis a já už po konzultaci
některých problémů, které mohou
narátat pětistí den.

Novi bylo všem akordit.

2 den (Sobota) [Slunypole - Směna m. 9
50 km

Prabourime se (výchni), nebojím se
řít, do sychraného neubolua. kima,
niku, sllho přehánky. Jandoš postavil
komerčního výhru: Asvitolu' postavil
ale jinak říjem. Chceme navít, rjít-
líji spolu s Jandošem, se nemáme
líce, prolo raději apékolme lunch.
Peta se nám směje. Ale má cílena
olárka, rda má karboček na
ruhy, ho spravila. neměl - rala
sladnil olivádě na kaucehy,
rase byl v přenare. nadharuju
pravisku, odváří skleničkou. Přehijím
ho suičkou a sarahuji smelkou
nám hřebenem. Ochable sice postavuje

Yáchranna
Humpolecká
slavnice.

na jistě duabnosti jeho vy'stupaje,
ale to už je málo. Tando nás mŕtve
jím mlčky sledoval, má ruce k
jeho již zminovaným rŕcím jistě
batal - ale len máme laby.
Ve vesnici dobíráme vodu a vy-
rášime.

Jdeme apŕel kolem Orliku. ~~Dŕešime~~
se na žlubi a roneclouho přechá-
šime na modrou. Vyprošime
dŕevní klipy, citujeme reklamy nebo
našimi sapsŕámŕ pŕejme W V aj. Pŕtá
nás naučít pŕtkou dŕlskou bŕsnicku
- musím se rachtulit.

Známe kaurbo molarone' pily,
jedine' ta nás nauč milouat rŕvol.
Kajolme da lera,
ne na dŕvŕmŕ, ale na lidi.

Na 8 km rŕvŕna' pŕšel jsme
schonamŕ n lere po chŕbŕi rŕvŕna'
snŕřit, asi laby rŕsnŕřime a
chŕpnem jak kajoli, ale nestalo
se tak...

některé úseky
cesty jsme se
museli
prohlést

Gledujeme porost hájného s
přeludem

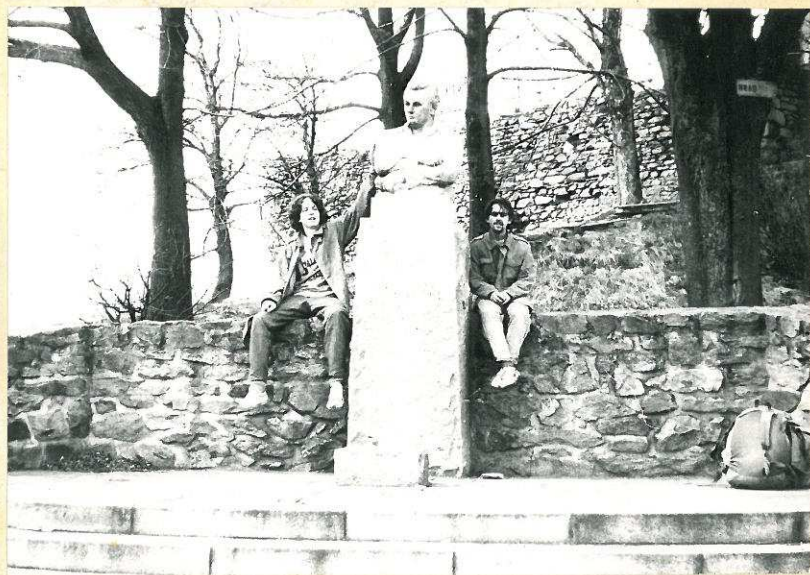
5 min po
sněhové
přehánce

Pokračujem po opuštění lesa už

Lipnice

vidíme na kápi lipnici. ve
městi rozložený pomník Jaroslava
Klaška našeho to největšího literárního

Opravdu nejlepší autor

Ty dva mizerové už zase začínají
nenápadně houčít a pohostinství.
Když jsem se k nejčtu jen
přes moji mluvu (vzpomínám jsem
si na slib domy Tomáše
mamince). Tomáš se roztáhl
a přimho do něj se mi převal,
že nejlépe mě učíte by se upil
k smrti. Petř se samoregimě

přidal a rychle pohyboval hadkou
v tu chvíli jsem s jejich přikrčením
byl na město a museli jsme to
hned rozptýlit nebezpečím, že krevinu
jme přikrsovali nekostelecký pořek
(měl mac pepře).

Při odchodu z Lipnice je nám říkano
a berem na sebe co máme. Tomášovi
opět rhygl jen bojoval a je mu neustále
nelepylo (Tom mě nabízel, abych
nikde nepchal, že mu byla rima,
proto povrhnuv tohoto vy'horu)
máme obavy z nadcházející noci.

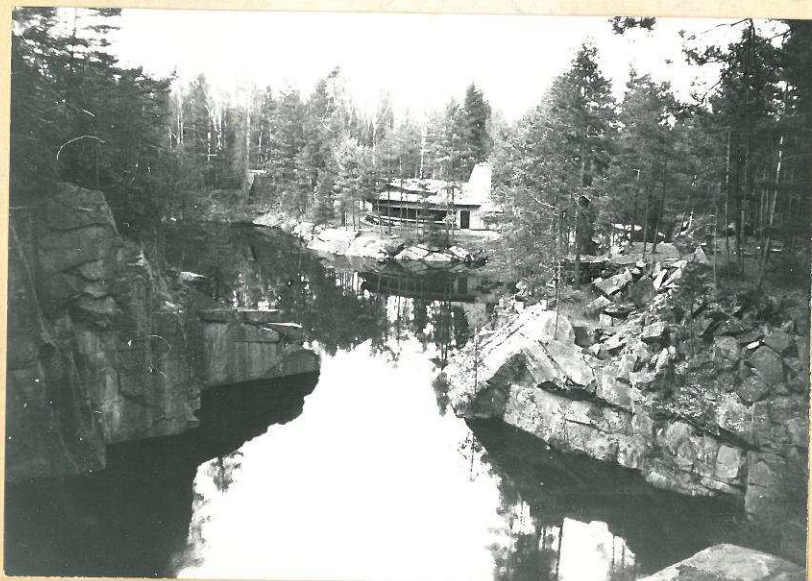

ZPRAVA: Šmejke, Tomáš, Značka

Ka městem jdeme prozkoumat
 suarmanskou stělnici. Město
 toho jsme objevili komplex kalopeněž-
 lavu, kolem rostli samý borovice,
 meč, borovice no nádherné.

Kalo-
 peně
 lavy

člověk má úplně špatně, že na
něj někde vyškočí Vinnetan. Proti
viděl a zalechnout, šice neradi, ale
musíme dál, číha' no's meketou
jdeme snad 10 km po akerskoč, cesta
vůbec neuh'ha'.

3 po ujiti 11000000 mm máme
stále Lipnici jako na dlani.

Procházíme kolem stvasidelnyho
raně gotického kostela s hřbito-
vem se klením mají své reje ur-
čité salanisti. Nořem pousaly'm
mnětri radosti sv'it' očka. Ra-
ději poslušněm pomoci d'ěl.

Podstěly
kostel

Schodíme se silnice a uvoříme se do lesa, kde po 1 km mírněho stoupání přicházíme na rozcestí a melechova. Máme na výběr tři cesty - po žlábě na Blahoděla
- po zelené na Ledč n/Š.

- po modré do Smrčín n/Š. (4,2 km)

Shned si vzpomenu na několik let po sobě stravených nocích na soustředění. Vy chviluji, ještě tam bude nádherný nocek na ráprosi

upravovaná dle danu. Po odpoutání se
vydovíme na cestu (je 1800 - ca 2 hodiny
je lina). Jdeme a mlčíme. Po čtuhodíně
si uvědomujeme, že nikdo nemůže
znovu - což jsme viděli listu
a listu (ja s Petou paprsk). Peta
se nám směje, že si asi do 10 let
myšlel že je listu kočovná selma
a ne proula. Shrovná se za to
slyšel. Zjistujeme, že Tomáš to
nemí odvolat. Což Petou roudo
a několik stupňů nolaolu.
Rozdělujeme se, Peta jde dolů, Tomáš
si vybral jednu z dvanacti
odhadů co jsme minuli a já se
krácím. Znovu jsem našel 1,3 km
zpátky, takže jsme si cestu proo-
loučili od melchona asi na 7 km.
U jakési vesnice, nejspíš to byl
!Ritín!, objevujeme slyšely slatě
luzi na jejímž středu roste
nádherná borovice s perfektní
větvi přímo na objevení. Nam-
hujem Petou aby se tam šel

početil, a lepsi bude me mil
dobrou folku do kroniky. Tomáš
mě podparil slovy, že stejně noc
nepřerijeme a přetě dítčiky s ložara
najdou na rosporech chabý tři
mumie, z nichž bude jedna se
vojenským spacočkem. Petá se nedal
přemluvit. Ve Kmečce n.ř. došli -
roime nohu a jdeme do ložara.
Naštěstí je apustěný. Na ohništi
si ohříváme dvě koverny oblíbené
krmě - párky s farolema. Jíme jen
jednou lžičí. Po kšorení ohně
zjistujeme, že je ohniska kláda.

A proboře Tomáš jde v úterý
na vojnu a proboře necháme
způsobit vojenskému evam před-
časnou službu alibla, přijeti jsme
mu lžička s dlouhým kaboimem,
panažky a suet. Zalehoime a
spoleháme na karitátku, kteryžto
je náš hlavní irakant od stu-
deného betonu nerandy. Bavíme
se. s 9⁰⁰ usina Petá. My s Tomášem

mapujeme jízdní řád nočních
luninků na lodi Parořanského
expressu. Zastihli jsme ho okamžitě
do Brna a jednám do Güttele n. 14.
Pak jsme vyšli. V noci mi mruše
nos, tváře, oči, rasy poněmco se
do spádku nejde jen po ramena
zbytek těla chrání bonetem.

[Brněnské a noci nemohu poodat,
proboť všechny byly jako kochu
v komatu (nebo to byl ohrádě).
Zachránili jsme se tím, že jsme
každý snědli tři kusky kavičeho
suchého líhu. Což nás kochu
poukudilo a rozlehlo.]

3 den (neděle)

[Brněnské n. 14 - Güttele] 2,5 km

[Brněnské n. 14 - Bětkov j.] 5 km

Snídáme lunch. Tamto si
čistí ruky v Bořane, kterožto
je nejšpinavější řeka v nás.

Veranda v PIONÝRSKÉM TÁBOŘE

Dohovorili jsme se, si pojezdem oběma
na chatu s dřeváky přejede
buněnských přelů. Tam zjistil mlad.

Cestou se myjeme ve studánce
a sledujeme kaplanovu kůlnu.
Předcházíme skupinu městských
padouků. Přimo na Shvorníček
byli nasládky kůlny. Skupinám
akem jsme s Tomášem hodnotili
příjemky přejí a rybníky mi
nároky zastavali profesionály.
Nakonec jsme se shodli, si
příteli navštívi bude na vodě.

v kempu byla fira noob'ku, ktery
 no sebe kulo'hali-AHOJ! Po preji'i
 na druhou stranu reky pres lanovy
 most se Tam vzpam'el na pohli'i
 no relikto'ci a mo'em si to sapa-
 kanal, ale me jsme razehuali chla-
 chaly'mi slony. Shum'nel pri-
 jik'oli ihned. Šlipl'stek, ktery' s'ov-
 ne'i pradol'nal jik'olny se na
 no's pohodane' porid'nal a tel
 sk'asnaul ne'koho jine'ho. Tak'e
 jsme jeli robarna. se šnetli
 sedime no ro'baroli a sledujim
 skupinku podst're se chovajicich

maxim'alni vyu'zili oblec'eni.
 (čp - světla n/a)

individuální nejspíš to jsou iro-
misti. Do vlaku nasedli apíl s náma

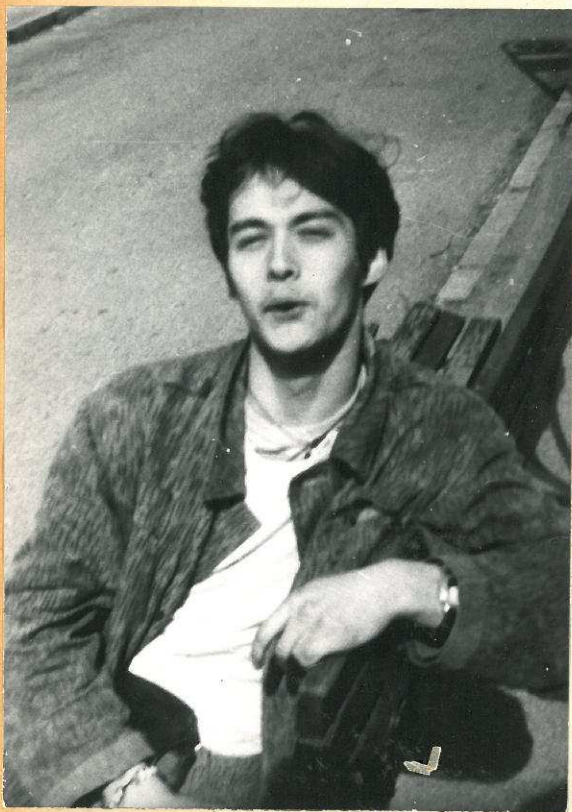

Naš nejoblíbenější dopravní prostřed-
ek ⇒ **HURVÍNEK**

moře s ním sandu a mořná
i legraci. HB Jarmois ~~byl~~ vysvětlil
odjezd autobusů do Smrčové a J.

Použijeme se na slunci na nádraží
Peta myšle, že je to perfektní, jako
u moře, nadšeně s ním saubla-
síme. Vzpomněli jsme si, jak jsme
se před malou dobou domlouvali,
že až budeme milý s myšlenkami
u konce, vyrazíme se na cesty

den nášel na náměstí k moravě
vybraní ovocným dřevním ním
(mishanym). Opět jsme rozhodnutí
u liti tom snad rojdem
[na samém konci dila je sminka a lamulo-
odslava]

Předy, když nám
bylo na SPŠ smutno
a kauláidla
budomy slast
Přemluvíli jsme
Tomáše aby zapískal
následovalo asi
30 min. smichu a
veselí.

Zjistujeme, že u HB jsou some lu-
xurní nebo lepší restaurace,
kádnej spóinně račourenej spi-
navej pažrl. jsme zhnuseni.
odjíždíme autobusem u klene'm

jsou 3 lidi. nejspíš nebyl náš
níže by nevyšel. Velice poděrkala
se nohou zdála a usolil jísta' skřina
(5-12 let), která si u řidiče koupila
lístek, poděrkovala a ihned apustila
autobus. Ostatní 3 cestující to brali
normálně, jel s Tomášem jím
ale čuměli jak hlbečci. Petě
nečuměl, solo spal (chtěl jít se to
s Tomem vyšetřit, ale autobus
adřel. Později usnuli, že si chtělo
pauzovat olibi asi ráhla škola!)
že smůně u j. nahrazení lehkým
obratem o 180° kurz černej vyhnit.

Takhle Petě vypadá 70% olne.

Tamto's jde jeho s prohlášením -
svědčí to na odvěrné achilovky - slachy.

Vesnice kmenná. A povědě
s odvěrnou slachou.

A leze se (křehký) rudší / nymocně
poněmá ještě tam normál
"kynalil by se mu bal"

Sk chatě přichytíme kole na 15³²

37366

Světlá nad Sáz. B

Chřenovice-Pod.
Mírovka
Pohled. Dvořáci
Vlkaneč

2. třída osobní vlak
Platí 1 den
Kč 4,00

37366

37367

Světlá nad Sáz. B

Chřenovice-Pod.
Mírovka
Pohled. Dvořáci
Vlkaneč

2. třída osobní vlak
Platí 1 den
Kč 4,00

37367

37368

Světlá nad Sáz. B

Chřenovice-Pod.
Mírovka
Pohled. Dvořáci
Vlkaneč

2. třída osobní vlak
Platí 1 den
Kč 4,00

37368

800 m před
chalau jsem
byl rostlím
při nenápadném
odpočinku
(mikrospánku)

Poríme polínku, každý ji me
svou bříci. Dáváme se rychle
kama, pašlihan. K 1800 přináš
Quina s Renatou Tamošoni "sua-
leini" ablieim. Vyproíme do
jenko na (vítězství) na veselici

C.S.A.D.

0.1.2.5

C.S.A.D.

001.50²31-230¹₃¹₇

014.00²31-229¹₃¹₇

014.00²

Tamašoni
 kamariči
 pūipravili
 pūekvapeni
 iškouj
 pūlilu

(Ja' a mislu Fabrizio parovime a
 punni hie a koul'ich Smudlu s
 Petou Cihan, pak nē jme la
 nerapokanali. Peta se che na-
 učit hro'č na kausle pa va-
 nu pōina s nashan na pōdie.

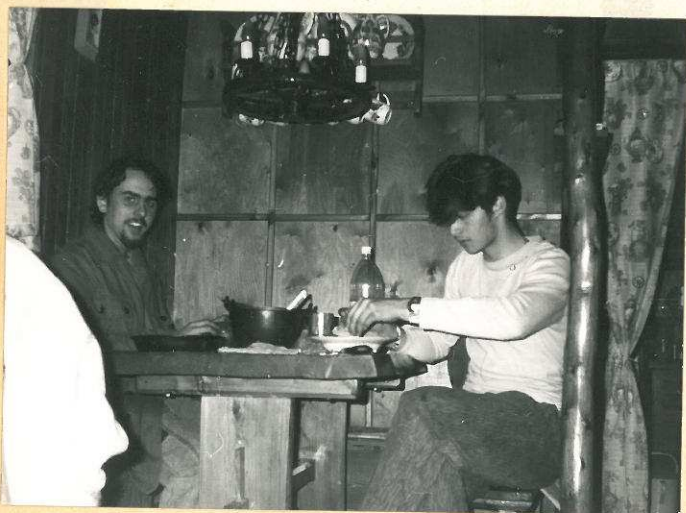
adhad ad
foeni.

To je
Lucina.

Raxdela'mi
ohiē.

Pajime
paliku,
pas'liku,
my'li'ky.

4. den - Velikonoční pondělí
[Černý rybník - Rajanov u horáck] 1,5 km
⇒ Jihlava bus

Ráno se loučím s Janem. Parádne
si ho prohlídíme, protože je to
naposled, co ho vidíme jako ne-
zrale' kuře. Po námutu s majm
už bude zcela zraje' kuře. Což my
nikdy nepoznáme, jelikož máme
modry a protože nejsme kuřata.

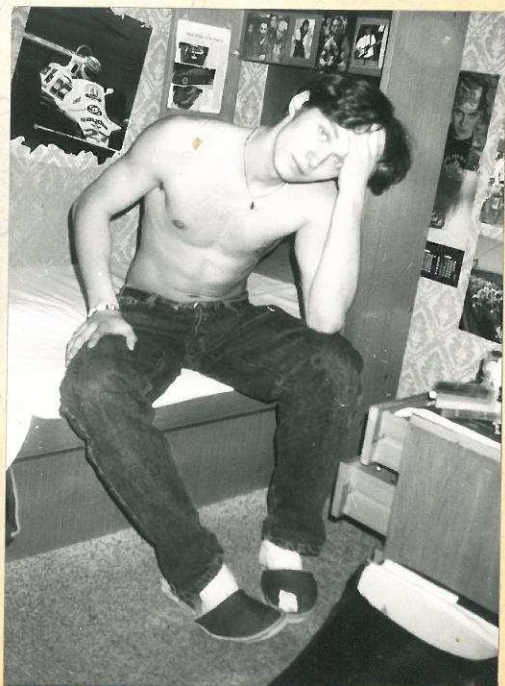
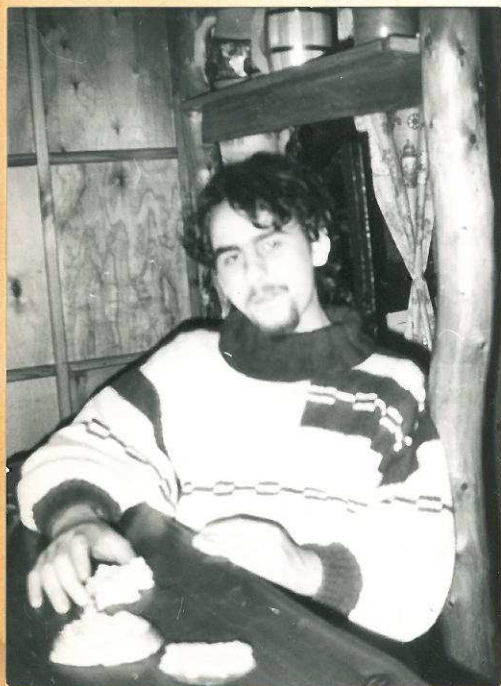
Odejed do Jihlavy v 18²⁰.

[Poznámka autora k již zmíněné]
kapitole - vězení se v moráči

Dne 30.4.1994 jsme s Petou a Davidem
smlouvali, že v 19⁰⁰ sraz v moráči.
Peta přišel v 18³⁰, David 18⁵⁵. Já jsem
dávavil porde (18²⁰). Zvonila kluci
končili a odcházeli. Peta byl
nadsen. Jme rozhořnuli pro
helo bohemskou činnost obětoval
některý z přístěh malých dní.
Tak jsem se přetně vycházel a malou skoušel.

muj a Petúr adušeuneti' s'jar.
a Tamašova radost & odchodu
do války.

Jestli vám to nestačilo
a hodláte se zasmát
otočte na další stranu.

